

Kotimaansivut

EUROOPAN VYÖHYKKEEN JOHTOKUNNAN
PYYNNÖSTÄ LAADITTU SANOMA

Opi nuoruudessasi pitämään Jumalan käskyt

Vanhin Eivind Sterri, Norja
vyöhykeseitsenkymmen

Rakkaat nuoret mieheni ja nuoret naiseni. Kuinka rakastammekaan ja ihailemme teitä ja kuinka luotamme teihin. Elävät profeetat ovat kertoneet meille, että te olette valittu ja jalo sukupolvi, joka on tullut esiin aikana, jolloin velvollisuudet ja tilaisuudet ovat suurimmat. Herra odottaa teidän osallistuvan ratkaisevalla tavalla Siionin vahvistamiseen. Me ihailemme uskoanne, todistustanne, uskollisuuttanne ja suuria kykyjänne. Me tarvitsemme teitä, Herra tarvitsee teitä ja te tarvitsette kirkkoa sekä sitä toimitusten ja liittojen antamaa suojaa, jonka voitte saada palautetun evankeliumin myötä.

Lehtisessä *Nuorten voimaksi – uskollisuus Jumalalle* ensimmäinen presidenttikunta kysyy: Elätekö niin kuin Herra haluaa teidän elävän? Te saatatte kysyä: Mitä Herra haluaa minun tekevän? Neuvo, jonka Alma antoi pojalleen Helamanille, auttaa vastaamaan tähän kysymykseen:

”Oi muista, poikani, ja opi viisautta nuoruudessasi, – – opi nuoruudessasi pitämään Jumalan käskyt. – – olkoot kaikki tekemisessä Herralle, – – suuntautukoot kaikki ajatuksesi Herraan; – – kohdistukoon sydämesi kiintymys Herraan ikuisesti. Kysy Herralta neuvoa kaikissa tekemisissäsi, niin hän ohjaa sinua hyväksesi; – – olkoon sydämesi täynnä kiitosta Jumalalle; ja – – sinut ylennetään viimeisenä päivänä.”¹

Kun minä olin nuori kirkon jäsen Norjassa, tunsin Herran varjelevan minua, suojelevan minua ja ohjaavan elämäni. Tunsin suurta voimaa uskossani Herraan Jeesukseen Kristukseen. Samalla tavalla taivaallinen Isämme rakastaa, varjelee ja suojelee teitä. Olen tuntenut Hänen suojeluksensa monta kertaa.

Vanhin Eivind Sterri

Presidentti Henry B. Eyring varoittaa nuoria: ”Monet [nuoret] ovat hengellisesti ja uskossaan huomattavan kypsiä. Mutta parhaitakin heistä koetellaan ankaresti. Ja koetukset käyvät yhä ankarammiksi.”²

Teille annetaan tilaisuuksia, jotka lisäävät uskoanne Jeesukseen Kristukseen ja auttavat teitä matkallanne tämän elämän halki. Ne vahvistavat teitä, auttavat teitä tekemään oikeita päätök-

siä ja valmistavat teitä menemään temppeleihin saamaan kaiken, mitä Herra haluaa antaa teille. Hän haluaa, että elämäne on onnellista, ja Hän haluaa johtaa teidät takaisin taivaallisen Isänne luo. Tarkastelkaamme neljää tärkeää mahdollisuutta, jotka teille on annettu.

Ensiksi: Edistymisen-ohjelma ja Uskollisuus Jumalalle -ohjelma. Nämä ohjelmat auttavat teitä ymmärtämään, mitä Herra haluaa teidän tekevän ja millaisia Hän haluaa teidän olevan, kun opitte, palvelette ja vahvistatte uskoa ja todistusta. Ensimmäinen presidenttikunta on sanonut nuorille naisille: ”Osallistuessasi Edistymisen-ohjelmaan kuulut niiden tuhansien muiden nuorten naisten joukkoon, joiden pyrkimyksenä on tulla Kristuksen luokse ja olla ’Jumalan todistajina aina kaikessa ja kaikkialla’ – –. [Valmistaudu] vastaanottamaan pyhät temppelitoimitukset, olemaan uskollinen vaimo ja äiti ja vahvistamaan kotia ja perhettä.”³ Vanhin Robert D. Hales on luvannut nuorille miehille: ”Kun te saavutatte Uskollisuus Jumalalle -kunniakirjan, te tulette saamaan elävän todistuksen, joka on tukenanne koko elämäne ajan.”⁴ Nämä innoitetut ohjelmat ovat teille siunauksena suurenmoisoin tavoin.

Toiseksi: Tilaisuudet käydä temppelissä. Monilla teistä on etuoikeus käydä Herran huoneessa. Käyttäkää hyväksenne jokainen tilaisuus mennä temppeleihin. Se vahvistaa teitä ja todistustanne ja

auttaa teitä pitämään Herran käskyt.

Kolmanneksi: Päivittäinen seminaari. Se on teidän suurin todistuksen ja uskon lähteenne. Kokoontukaa ystäviinne kanssa päivittäiseen seminaariluokkaan aina kun mahdollista. Kun opiskelette ja rukoilette seminaarissa joka päivä, saatte päivittäistä voimaa, joka tulee vaikuttamaan teihin koko elämänne ajan.

Neljänneksi: Nuorisokonferenssit. On hienoa, kun voitte tavata nuoria, joilla on samanlainen usko ja samantyyppiset arvot, osallistumalla EFYyn ja muihin nuorisokonferensseihin. Monet teistä olette ainoita kirkon jäseniä koulussanne tai naapuristossanne. Osallistuminen nuorisokonferensseihin vahvistaa teitä ja on teille siunauksena.

Muistakaa, että me rakastamme teitä ja

rukoilemme puolestanne. Kun elätte niin kuin Herra haluaa teidän elävän, Hän saa elämäsänne aikaan paljon enemmän kuin voitte saada yksinänne. Hän lisää tilaisuuksianne, laajentaa näkemystänne, vahvistaa ja auttaa teitä kohtaamaan koettelemuksia ja haasteita voiman ja rohkeuden turvin. Koette todellista iloa oppiesanne tuntemaan taivaallisen Isänne ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen. Oppikaa nuoruudessanne pitämään Jumalan käskyt. Tulkaa Kristuksen luokse. Seuratkaa Häntä. Tulkaa sellaisiksi kuin Hän. ■

VIITTEET

1. Alma 37:35–37.
2. Ronald A. Rasbandin lainaamana artikkelissa ”Nouseva sukupolvemme”, *Liahona*, toukokuu 2006, s. 46.
3. *Nuorten Naisten edistyminen*, 2002, s. 1.
4. ”Velvollisuutemme täyttäminen Jumalaa kohtaan”, *Liahona*, tammikuu 2002, s. 44.

MISTÄ TIEDÄN

Elämäni paras päätös

Katja Muhonen, Espoon 1. seurakunta

Minulla tuli marraskuun 2009 lopulla vuosi täyteen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenenä. Täytyy myöntää, etten vuotta aiemmin olisi ikinä uskonut olevani tällaisessa elämäntilanteessa, onnellisessa sellaisessa. Olen aina ollut tietoinen taivaan Isän olemassaolosta. Olen uskonut Jeesukseen Kristukseen, mutta

VALOKUVA: VILLE-MATTI KARUNO

Katja Muhonen

en ole koskaan ymmärtänyt tämän kaiken tarkoitusta – miksi olemme täällä ja mikä on meidän tehtävämme täällä maan päällä. Enkä elänyt täysin mukaisesti, miten taivaan Isä haluaisi meidän kaikkien elävän. Sain ensimmäistä kertaa kuulla tästä kirkosta nykyiseltä mieheltäni Timolta. Päätimme yhdessä ottaa lähetysaarnajat kotiimme ja se on ollut parhain päätökseni koskaan.

Pari ensimmäistä kertaa käytyäni kirkossa tutkijana tunsin jo silloin todella suuren lämmön ja rakkauden läsnäolon. Kyyneleet silmissä kuuntelin ihmisten todistuksia todistuskokouksissa ja puheet, joita kuulin ensimmäisinä kertoina, olivat todella koskettavia ja mieleenpainuvia. Kaikki opetukset kirkossa avasivat aina vaan enemmän silmiäni. Miten todellisilta ne tuntuivat, ja monesti itsekseni aina ajattelin, että näinhän sen täytyy olla. Tuntui, että asiat vain loksahdivat paikoilleen ja sain aina vaan enemmän todistusta evankeliumista ja kirkosta.

Minulla on nykyään paljon vakaampi elämä, vakaampi olo tästä kaikesta. Vakaa ja turvallinen elämä, koska tiedän, että taivaan Isä rakastaa minua ja meitä kaikkia. Ja toki se vaatii myös minulta itseltäni paljon panostusta siihen, että voimme perheeni kanssa elää hyvää elämää pitäen kaikki käskyt ja liitot Herramme kanssa. Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on tosi kirkko ja tiedän, että evankeliumi on palautettu meille ja että kaikki sen sisältö on Jumalan sanaa. ■

PAIKALLISIA UUTISIA

Helsingin vaarna sai uuden johtokunnan

Kati Hietala

Helsingin vaarnan johtokunta vaihtui vaarnakonferenssissa 15. marraskuuta 2009. Vaarnanjohtaja Ismo Määttä ja hänen neuvonantajansa Juha Lehtinen ja Timo Koponen vapautettiin kahdeksan ja puoli vuotta kestäneen uskollisen palvelun jälkeen. Helsingin vaarnan uudeksi johtajaksi kutsuttiin Harri Karumo ja neuvonantajiksi Ilkka Aura ja Juha Mikkola. Henki oli vahvasti läsnä Helsingin Messukeskuksessa, kun lähes tuhat vaarnan jäsentä nosti kätensä hyväksyäkseen nämä suurenmoiset miehet tehtäviinsä.

Vaarnanjohtaja Harri Karumo

Harri Karumo on kotoisin Espoosta ja on syntynyt kirkon perheeseen. Hän sanoo kasvaneensa hyvässä perheessä ja nauttineensa hyvästä opetuksesta niin kotona kuin kirkossa pienestä pitäen.

Nykyisin hän asuu Helsingissä ja kuuluu Helsingin 3. seurakuntaan. Hänen perheeseensä kuuluu vaimo Sara ja pienet tyttäret Minni ja Noomi. Perhe on hänelle erittäin tärkeä ja hän sanookin, että huolimatta vaativasta tehtävästään kirkossa hän tulee aina ensisijaisesti olemaan aviomies ja isä.

Veli Karumo palveli lähetystyössä Lontoon lähetyskentällä vuosina 1997–1999. Sitä ennen hän oli toiminut vaarnassa Nuorten Aikuisten edustajana. Lähetystyön jälkeen hän on ehtinyt palvella nuoresta iästään (33 v) huolimatta jo muun muassa vanhinten koorumin johtajana, piispan neuvonantajana, seurakunnan lähetystyönjohtajana ja viimeisimmäksi nelisen vuotta piispana Helsingin 3. seurakunnassa. Hänen piispan

tehtävässään osoittamansa hengellisyys ja nöyryys ovat tehneet vaikutuksen seurakuntalaisiin. Hänellä on myös erinomaiset johtamistaidot.

Veli Karumo on valmistunut kauppatieteiden maisteriksi pääaineenaan laskentatoimi ja työskentelee nykyisin myyntipäällikkönä. Hän pitää pallopeleistä ja harrastaa salibandyä ja jalkapalloa.

Kutsu vaarnanjohtajaksi tuli veli Karumolle täydellisenä yllätyksenä. Henkilökohtaisen elämän ja käytännön asioiden kannalta ajateltuna se tuli varsin huonoon aikaan, mutta Henki todisti hänelle selkeästi, että kutsu tuli Herralta. Niinpä veli Karumo otti tehtävän vastaan luottavaisin mielin pitäen mottonaan kohtia 1. Nefi 3:7: ”Minä menen ja teen sen mitä Herra on käskenyt” ja Joosua 1:7: ”Ole vain rohkea ja luja”. Tärkeää oli tietysti se, että hänen vaimonsa oli halukas tukemaan häntä tehtävässä ilman epäilyksen häivää. Kun hän oli hyväksynyt kutsun palvella vaarnanjohtajana, hän aivan konkreettisesti tunsivansa ylhäältä voimia suoriutua siitä, mitä Herra

VALOKUVA: VILLE-MATTI KARUNO

Vasemmalta vanhin Eivind Sterri, Sara ja Harri Karumo sekä vyöhykkeenjohtaja vanhin Erich Kopischke.

on pyytänyt häntä tekemään.

Vaarnakonferenssin jälkeen uusi vaarnanjohtaja sai jäseniltä toistasataa onnitteluviestiä, joissa kaikissa oli vahvasti ilmaistu, että jäsenet ovat valmiita antamaan tukensa paikalliselle johtajalleen sataprosenttisesti. Veli Karumosta tuntui henkilökohtaiselta helluntailta, kun hän tajusi, miten hienoja, vahvoja ja palvelualltiita jäseniä vaarnassamme on.

Uusi vaarnanjohtaja käy työhön hyvillä mielin. Vaarna voi hyvin, ja hän pääsee jatkamaan edeltäjien hyvää työtä. Uusi johtokunta on ajatellut paneutua erityisesti sellaisiin asioihin kuin kasvu, nuoret, perheet ja temppele. Aika näyttää, millaisiksi konkreettisiksi tavoitteiksi nämä asiat muotoutuvat.

Veli Karumo kokee, että kirkko Suomessa on uuden aikakauden kynnyksellä. Hän uskoo, että kirkko tulee nousemaan Suomessa uudelle tasolle. Temppelel avoimet ovet olivat tästä vain esimakua. Hän näkee loistavia mahdollisuuksia kirkon näkyvyyden kasvussa ja kokee, että tämä voi edistää arvojen ja asenteiden muutosta. Se on mahdollisuus nostaa kirkon profiilia Suomessa.

Voimme katsoa luottavaisesti tulevaisuuteen. Vaarnamme on hyvissä käsissä.

1. neuvonantaja Ilkka Aura

Ilkka Aura asuu Helsingissä ja kuuluu Helsingin 3. seurakuntaan. Hänellä on neljä aikuista lasta: Eevi, Anna, Mio ja Aino. Veli Aura jäi leskeksi vuonna 2007 Pirki-vaimon menehdyttyä syöpään. Nykyisin hänellä on rinnallaan vaimo Paula.

Ilkka Aura on kotoisin Lappeenrannasta. Hän liittyi kirkkoon nuorukaisena ja palveli lähetystyössä Suomen lähetyskentällä. Aiemmin veli Aura on palvellut kirkossa muun muassa piispakunnassa, vaarnan toimisihteerinä, instituuttiopettajana ja viimeisimmäksi korkeassa

Uusi Helsingin vaarnan johtokunta puolisoineen. Vasemmalta Paula ja Ilkka Aura (1. neuvonantaja), Sara ja Harri Karumo (vaarnanjohtaja) sekä Nina ja Juha Mikkola (2. neuvonantaja).

neuvostossa. Hän oppi tuntemaan hyvin vaarnan nuoret aikuiset toimiessaan viisi vuotta instituuttiopettajana.

Veli Aura on siviilielämässään hallitusammattilainen eli toimii hallituksen jäsenenä tietotekniikan ja teknologian alan yrityksissä.

Saadessaan kutsun vaarnan johtokuntaan

Ilkka Aura tunsu pienuutta ja nöyryyttä. Hän on varma, että Herra täyttää puutteet, kun johtokunta on valmis palvelemaan. Eniten veli Aura odottaa tehtävässä omien sanojensa mukaan "suloisia kohtaamisia ihmisten kanssa". Hän toivoo voivansa viestittää vaarnan

jäsenille, että ihmiset ovat, jotta heillä olisi ilo.

2. neuvonantaja Juha Mikkola

Juha Mikkola asuu Kirkkonummella ja kuuluu Espoon 2. seurakuntaan, jonka piispana hän on toiminut pari viime vuotta. Hänen perheeseensä kuuluu vaimo Nina ja kolme teini-ikäistä poikaa: Matias, Pontus ja Markus. Veli Mikkola on kotoisin Jyväskylästä. Hän liittyi kirkkoon 18-vuotiaana ja palveli lähetystyössä Etelä-Utahissa. Kirkossa hän on palvellut muun muassa vanhinten koorumin johtajana ja korkean neuvoston jäsenenä.

Juha Mikkola työskentelee yrittäjänä. Hän on osakkaana pääomasijoitusyhtiössä. Vapaa-ajalla hän harrastaa salibandya, tennistä, laskettelua ja hiihtoa.

Kutsu vaarnan johtokuntaan oli yllätys, koska veli Mikkola on ollut piispana vasta pari vuotta ja oli asennoitunut toimimaan seurakunnan johdossa pidempäänkin. Uudessa tehtävässä veli Mikkola odottaa erityisesti sitä, että oppii tuntemaan paremmin vaarnan jäseniä. Hän on valmis kuuntelemaan herkästi vaarnan jäsenten tarpeita. ■

Uusi temppeleljohtaja aloitti marraskuussa

Kati Hietala

Helsingin temppeleljohtaja vaihtui syksyllä 2009. Uudeksi temppeleljohtajaksi kutsuttiin Kari Haikkola ja temppelelmannäksi hänen vaimonsa Auli Haikkola. Temppeleljohtajan neuvonantajina toimivat Pertti Vorimo ja Pekka Roto ja temppelelmannän apulaisina Kirsti Vorimo ja Anna-Kaarina Roto.

Uusi temppeleljohtaja Kari Haikkola aloitti kolmivuotisessa tehtävässä marraskuun alussa. Kutsu tuli hänelle yllätyksenä, mutta vastausta ei tarvinnut erityisemmin miettiä. Hänen periaatteisiinsa kuuluu, että Herralta tulevat tehtävät otetaan vastaan. Veli Haikkola onkin elämänsä aikana osoittanut uskollisuutensa palvelemalla lukuisissa merkittävässä tehtävissä kirkossa. Hän liittyi kirkkoon vuonna 1963 ja toimi ensin nuorten johtajana. Sittemmin hän on palvellut muun muassa seurakunnanjohtajana Turussa, piirinjohtajana, lähetyslaitoksessa, vaarnanjohtajana sekä Helsingin että Tampereen vaarnassa, toistaiseksi ainoana suomalaisena alue-edustajana sekä tiedotusjohtajana ja tiedotusneuvostossa.

Veli Haikkolan perheeseen kuuluu vaimo Auli ja neljä aikuista lasta sekä seitsemän lastenlasta. Pariskunnan koti on Turussa, ja sinne oli juuri tarkoitus muuttaa takaisin, kun kutsu palvella temppelelissä muutti suunnitelmia.

Temppelelissä veli Haikkola itse kävi ensimmäistä kertaa 40 vuotta sitten Sveitsissä. Vuonna 2008 hän oli vaimonsa kanssa Helsingin temppelelissä vapaaehtoisina temppelelyöntekijöinä, jolloin he saivat arvokasta kokemusta siitä, mitä temppelelissä työskentely pitää sisällään. Siltikin veli Haikkola yllättyi siitä, kuinka paljon toimistotyötä ja muuta varsinaisen temppelelyön ulkopuolista työtä

Temppeleljohtaja Kari Haikkola ja temppelelmannä Auli Haikkola.

temppeleljohtajan tehtävään kuuluu.

Veli Haikkolan mukaan temppeleli on ihannepaikka työskennellä. "Se on kaunis ja mukava paikka, jossa on hyvät työtoverit", hän sanoo.

Tehtävän etuna hän pitää sitä, että oppii tuntemaan jäseniä ja voi auttaa heitä. Kielitaito taitaa olla haasteista suurin. Temppelelissä kävijät puhuvat monia kieliä. Varsinkin venäjänkielen taidosta olisi suurta hyötyä, mutta se ei kuulu veli Haikkolan taitoihin.

Veli Haikkola toivoo näkevänsä temppelelissä mahdollisimman paljon jäseniä. Erityisesti temppelel lähellä asuvien hän toivoo vierailevan siellä usein. Hän on siellä valkoisissaan valmiina toivottamaan tulijat tervetulleeksi temppeleliin. ■

Helsingin vaarnan ulkoilupäivä

Mikko Airo

Helsingin vaarnan perinteistä syystapahumaa haluttiin tänä vuonna hieman muuttaa. Perinteisten olympialaisten sijaan päätettiin järjestää 24. lokakuuta 2009 tapahtuma, jossa perheille tarjoutuu mahdollisuus palvella yhdessä.

Helsingin kaupungin kanssa sovittiin vaarnalle sopiva palvelukohde: Tähtitorninmäen puiston haravointi.

Jokaiselle tapahtumaan osallistuvalla jaettiin haravat.

Keltaiset Mormon Helping Hands -liivit päällä oli hyvä osallistua syys-siivoukseen.

Lehtien kantoa kuormalavoille tyttövoimalla.

Puolenpäivän aikaan lauuantaina Tähtitorninmäelle pystytettiin tukikohta, jossa oli haravoita ja pientä tarjoilua. Paikalle alkoi saapua perheitä, jotka pukivat ylleen keltaiset Mormon Helping Hands -liivit, ottivat haravat käteen ja lähtivät työhön. Lapsille oli tuotu riittävästi omia, pieniä haravoita.

Päivän aikana noin 150 vaarnan jäsentä oli mukana haravoimassa puistoa. Tekemistä riitti niin lapsille, vanhemmille kuin isovanhemmillekin. Välillä käytiin hakemassa sämpylää ja mehua, ja sitten taas jatkettiin puiston siivoamista.

Eri puolilla mäkeä haravoineet perheet keltaisissa liiveissään olivat hieno näky. Tapahtuma tarjosi myös mukavan mahdollisuuden vaihtaa kuulumisia ja jutella haravoinnin ohella. Lapsia kiinnostivat myös ruotsinlaivat, joita Eteläsatamassa oli tavalliseen tapaan laiturissa. Puiston läpi kävelleet kaupunkilaiset kiinnittivät huomion yli

sadan hengen puistopartioon, ja ohikiitävistä raitiovaunuistakin vilahti välillä uteliaita katseita.

Päivän päätteeksi puisto oli puhdas. Perheiden into palvelu yhdessä taisi ylittää kaupungin arvion, koska paikalle varatut lavat täyttyivät nopeasti ja puiston laidoille jäi vielä lukuisia lehtikasoja. Vaikka tapahtuma järjestettiin ensimmäistä kertaa, oli helppo nähdä tapahtuman muodostuvan perinteeksi. Tähtitorninmäki olisi kaupunkilaistenkin mielessä se puisto, jonka syysviivouksen hoitavat mormonien auttavat kädet. ■

Nuoret valtasivat Apajan

Susanne Hiltunen

Elokuussa 2009 Naantalien Merimaskuun kokoontui 72 nuorta valvojineen viettämään Tampereen vaarnan superlauantaita. Yhteensä väkeä oli paikalla tasan sata henkeä. Kaukaisimmat osallistujat olivat Oulusta ja Rovaniemeltä asti.

Merimaskun koulun tekonurmella pidetyn alkukurukouksen ja välipalan jälkeen oli vuorossa jalkapalloa, jossa Tuhti, Tunarit ja Anti-Tampere-nimiset joukkueet kisasivat keskenään. Lopulta voiton vei Tuhti, turkulaisten ja lahtelaisten yhteinen kokoonpano.

”Kerran sain pelissä osuttua palloon, mutta en oikein tiennyt, mihin piti potkaista”, muistelee 12-vuotias Emilia Stähle Turun 2. seurakunnasta pelin kulkua.

Ottelusta matkattiin muutaman kilometrin päähän Apajan kalastajatilalle, jossa nuorilla oli mahdollisuus uintiin, saunomiseen, rantalentopalloon tai vapaaseen yhdessäoloon reilun tunnin ajan. ”Uiminen oli lempparia täällä”, totesi 13-vuotias turkulainen Petja Haikkola myöhemmin illalla.

Nuorten ja valvojen ruokatarjoilu hoitui Turun seudun työttömien lihakeitolla. Keitto maistui mainiosti ulkona auringonpaisteessa köllöttäville superilaisille.

Fyysistä ravintoa seurasi hengellinen ateria. Seminaarikokoukseen saapunut Jukka Lehtimäki kertoi Nefin matkoista Mormonin kirjassa. Nefin kohtaamia haasteita verrattiin nykypäivän nuorten elämään ja mietittiin yhdessä muun muassa sitä, mitä pitäisi jättää taakseen, jos joutuisi lähtemään vaikka vain Tukholmaan asti.

Seminaarikokouksen jälkeen tytöt ja pojat jaettiin eri ryhmiin. Vaarnanjohtaja Matti Joutenus puhui molemmille ryhmille moraalisen puhtauden merkityksestä. Suvi ja Pirkka Hyssälä puolestaan vastasivat kysymykseen, miksi valita iankaikkinen avioliitto.

”Minusta luokat olivat tosi kivoja. Pidän siitä,

kun vaarnanjohtaja puhuu”, tiivistä Milla Aarnipuro nuorten tunteja kokousten jälkeen.

Hengellisestä ravinnosta siirryttiin 1950-luvun hengessä pidettyyn latodiskoon, jossa osa väestä tanssi myös ajan henkeen pukeutuneina. ”Disko oli parasta, hain neljää eri tyttöä”, tunnusti Feliks Metsä-Tokila illan päätteeksi.

Saaristossa pidetty superlauantai näytti tarjoavan jotain jokaiselle. Myös vaarnanjohtaja kiitteli mukavaa tunnelmaa tapahtumapaikalla. Tulevaisuus näyttää, siirrytäänkö Tampereen vaarnan perinteisestä elokuisesta vaellussuperista pysyvästi meren rannalle. ■

Lahtelaisten ”Rölliretki” Naumiin

Päivi Jäkkö

Röllä kutsui Lahden seurakunnan Alkeisyhdistyksen lapset 14.–15. elokuuta röllimetsään Sysmän Naumiin. Siellä itse Röllä (Merja Järvinen) vastaanotti kaikki, jotka uskasivat tulla hänen metsäänsä. Paikalle saapui yhteensä 17 lasta ja 11 aikuista. Heti aluksi halukkaalle jaettiin röllihännät ja heidät julistettiin rölleiksi. Näin alkoi monen pikku röllin elämä. Aluksi kaikki halukkaat saivat maalata kiviä. Se oli niin mukavaa, että koko retken aikana ohjelman salissa kiviä maalattiin ahkerasti. Ja monen näköisiä niistä tulikin: auto, talo, sammakko tai muuten vain värikäs ja röllimäinen kivi.

Päivälliseksi saimme herkulista makarölliä, jonka valmistivat koko retken ajan keittiössä puuhailleet Heleena Mattila ja Mariia Metsäranta. Mahat täynnä ja auringon paistaessa kaikki lapset halusivat uimaan. Useampi aikuinenkin uskaltautui. Myös itse Röllä tuli uimaan ja piti kaikille innokkaille uimareille Röllin uimakoulun. Uudessa ruokahalu taas kasvoi ja olikin aika pukeutua ja mennä iltanuotiolle. Nuotio lämmitti mukavasti, kun lauloimme yhdessä, paistoimme nakkeja ja söimme muuta iltapalaa. Mari Sollitt luki meille iltasadun, ja yhteisen iltarukouksen jälkeen

kaikki röllimetsän asukkaat menivät nukkumaan.

Seuraava päivä röllimetsässä alkoi aamurukouksella ja aamupalalla. Sitten halukkaille oli järjestetty Röllin aamujumppa ”jumituksen estämiseksi”. Siellä hypittiin, hiivittiin ja venyteltiin Röllin oppien mukaan kaikki lihakset vetreiksi. Jumpan jälkeen oli hieman rauhallisempaa ohjelmaa, nimittäin piirtämistä ja pelaamista. Piti kerätä voimia Röllin sydämen etsintää varten. Se olikin huima seikkailu. Matkan varrella pikku röllit suorittivat erilaisia tehtäviä ja joutuivat vaarallisiin tilanteisiin ennen kuin se sydän löytyi. Taas oli seikkaillessa tullut kova nälkä,

Rölli alias Merja Järvinen ohjaamassa leirille tulleita uusia röllejä.

ja vatsat täytyivät perunoilla ja lihapullilla. Iltapäivällä rohkeat uimarit vielä polskuttelivat ja saunoivat ennen loppusiivousta ja kotiinlähtöä.

Haikeina kaikki hyvästelimme Röllin. Oli ollut niin mukavaa. Lähdimme kaikki kotiin sydän täynnä kiitollisuutta kokemastamme. ■

Juttujen lähettäminen *Liahonaan*

Uutisosiossa pyritään jatkossa julkaisemaan useita, mutta melko lyhyitä uutisjuttuja eri kirkon tapahtumista. Kotimaansivuilla voidaan julkaista vaarujen, piirien ja seurakuntien tapahtumien lisäksi myös kirkkoon ja jäseniin liittyviä yleistä mielenkiintoa herättäviä artikkeleita. Runoja tai muita vastaavia kirjoituksia ei kuitenkaan julkaista paitsi osana laajempaa artikkelia. Artikkelit voi olla myös vain pelkkä valokuva ja siihen liittyvä muutama lauseen kuvateksti. Artikkeliehdotukset uutisosioon tulee lähettää kotimaansivujen toimittajalle viimeistään neljä viikkoa tapahtuman jälkeen.

Artikkeliehdotuksia Kotimaansivujen kaikkiin eri osioihin voi lähettää osoitteella mircku.karumo@kolumbus.fi tai postitse osoitteella Mircku Karumo, Keltarousku 4, 02730 Espoo.

Valokuvien tulee olla tasovaatimusten mukaisia ja hyvälaatuisia. Kuvat voivat olla sähköisessä muodossa korkealla resoluutiolla, mieluiten jpg-muodossa.

JÄSENTEN KERTOMAA

Tuulilasi

Esa A. Reiman, Espoon 1. seurakunta

Vaarnakonferenssin pappesusjohtajien kokouksessa vyöhykkeenjohtaja Erich Kopischke opetti, että lähetystyö vaatii uskoa. Jos lopetamme yrittämisen, kun emme saa odotettuja tuloksia, meillä ei ole uskoa. Olin aina ymmärtänyt, että "ilman tekoja usko on hyödytön" (Jaak. 2:20), mutta nyt silmäni avautuivat ymmärtämään, että suurempaan uskoon liittyy suurempi halu tehdä hyviä tekoja. Voisin siis varmasti kehittää uskoani tekemällä enemmän lähetystyötä.

Olin kyllä kertonut evankeliumista aina tilaisuuden tullen, mutta en ollut riittävästi etsinyt tilaisuuksia. Minulle tuli tunne, että voisin töissä palata erään työtoverin kanssa aikaisempaan keskusteluun kirkosta. Olin oikeastaan halunnutkin tehdä niin, mutta tilaisuutta siihen ei ollut tullut.

Seuraavana aamuna rukoilin, että saisin mahdollisuuden keskustella tämän työtoverini kanssa kirkosta. Heti töihin mentyäni huomasin, että hän oli paikalla, eikä kukaan häiritsisi keskustelua. Puhuimme vain muutaman minuutin, mutta meillä oli hyvä keskustelu. Puhuimme syvällisesti siitä, miksi myöhempien aikojen pyhät haluavat elää tiettyjen periaatteiden mukaisesti.

Lähdin iltpäivällä kotiin hyvällä mielin siitä, että

olin voinut avata suuni kertoakseni kirkosta. Sitten moottoritiedellä kivi tai jokin muu esine teki reiän autoni tuulilasiin. Kysyin Herralta, miksi Hän antoi tällaisen

koetelmuksen juuri nyt, kun minulla oli ollut hyvä kokemus lähetystyöstä. Aivan kuin ääni sisälläni olisi sanonut: "Etkö sinä ymmärrä, että tämä ei ole koetelemus vaan siunaus. Sinä saat mahdollisuuden tehdä lähetystyötä."

Sitten ääni sanoi, mihin minun pitää mennä korjauttamaan tuulilasi, ja neuvoi: "Anna tuolle miehelle Mormonin kirja."

Ymmärsin heti, että hyvän autovakuutukseni takia lasin korjaamisesta ei tulisi minulle edes mitään kustannuksia.

Seuraavana aamuna soitin liikkeeseen, jonka ääni oli minulle neuvonut. Siellä oli vapaa aika juuri minulle sopivana aikana samana päivänä.

Korjauksen jälkeen jouduimme odottamaan hetken liiman kuivumista. Silloin otin esiin Mormonin kirjan ja sanoin: "Haluaisin antaa sinulle henkilökohtaisen lahjan. Oletko kuullut tästä kirjasta?" Mies sanoi kuulensa ja otti kirjan vastaan. Hän sanoi myös, ettei ole koskaan kiistänyt Jumalan olemassaoloa. Sanoin, että jos hän kysyisi Jumalalta, hän saisi tiedon myös siitä, onko kirja totta. Keskustelimme vielä jonkin aikaa iankaikkisuuteen liittyvistä kysymyksistä, ja poistuimme liikkeestä kiitollisena siitä, mitä olin juuri kokenut. ■

Esa A. Reiman